

RECHT OP VERFRISSING

Wanneer ik dit klavertje schrijf zitten we volop in de eerste hittegolf van dit jaar. Enige schaduw brengt mij toch wat inspiratie. Schaduw, verfrissing, dat zoeken wij op bij zo'n warm en plakkerig weer. Het is de normaalste zaak van de wereld, denken we. Toch is het dezer dagen niet evident het hoofd koel te houden. Zeker in deze coronatijden is het voor velen niet evident om wat verfrissing te vinden. Vandaag hoor ik al spreken over het 'recht hebben op verfrissing'. Jawel, en iedereen heeft er recht op. Zelfs al bepalen coronamaatregelen ons reilen en zeilen en roepen ze ons op om anders te gaan leven!

Terug naar de kust...

Waar kan je betere verfrissing vinden dan aan de kust. Genieten van zon, zee en strand en van een lichte zachte zeebries. Met deze hittegolf is het aan onze kust een ware overrompeling geworden. In Blankenberge is het zelfs ontspoord, of moeten we zeggen ontaard, in een heuse strandslag. Je zal er maar tussen staan, met je kinderen die genieten van zee en zand. Ze worden ooggetuige van geweld en gevecht. Gevolg is dat de maatregelen bijgestuurd worden en strenger worden. Dit door het gedrag van dagjesmensen die er hun plezier in vinden amok te maken. Een gedrag dat met geen enkel argument valt goed te praten. Dan denk ik aan die mensen die slachtoffer zijn van de beperkende maatregelen. Hier denk ik aan de vele kansarmen in ons midden. Ze komen niet in het nieuws! Nu, ze hebben veelal niet de mogelijkheid om met het openbaar vervoer de kust te bereiken. Ze leven vaak in armtierige situaties: een appartementje, geen tuintje, weinig frisse lucht,... Zij hebben toch ook recht op verfrissing! Is het als samenleving niet onze taak om hen niet uit het oog te verliezen? Want dat is toch de grondslag van echt samen-leven: zorgen dat niemand uit de boot valt. O, ik weet het, dit klinkt als in een droom. Maar een droom wordt waar, wanneer we in onze eigen omgeving ervoor zorgen dat niemand uit de boot valt! Samenleven heeft iets van verfrissend aanwezig zijn bij mensen om ons heen.

Verfrissing voor het hart

We moeten leren leven met het virus. Zo klinkt het om ons heen en we gaan het ongetwijfeld nog lange tijd horen. Hopelijk zien we daarin de uitdaging om 'anders' te gaan leven. Daarin zal het 'nieuwe' liggen van het 'nieuwe normaal'. Wij hebben allemaal een verfrissing van ons hart nodig. En de maatregelen leggen ons niet op dat dit verboden is. Vraag is alleen welke ingrediënten verfrissend kunnen werken voor ons hart, voor ons samenleven? Bij Augustinus vind ik twee belangrijke houdingen die ons wellicht op weg kunnen zetten. Augustinus spreekt over de noodzaak van 'streng zijn' en 'mild zijn'. Het lijkt je misschien eigenaardig: kunnen streng en mild samengaan? Streng zijn rond de maatregelen waaronder we leven, en tegelijkertijd mild proberen te zijn bij het moeilijke levensgevoel dat dit teweeg brengt.

Tegenpolen

Streng en mild kun je als tegenpolen opvatten. Toch sluiten ze elkaar niet uit. In bepaalde situaties moeten soms harde besluiten genomen worden. Besluiten die kunnen pijn doen, die niet door iedereen gedragen kunnen worden. Nu, wanneer staat iedereen achter een besluit? Er is geen enkele kok die kan koken voor alle monden. Of, je kunt nooit voor iedereen goed doen! Een middenweg zoeken is strengheid en mildheid combineren. Wordt niet al te snel boos. En als je het wordt, probeer je dan toch te beheersen. Roep tot de orde wanneer het echt nodig is. Maar wanneer je eerlijk terechtwijst, vergeet dan nooit de kracht van een glimlach of een schouderklopje. Laten we dat doen, omdat we (gelukkig) zelf niet onfeilbaar zijn. Want strengheid of boosheid om een besluit zijn nooit het laatste. Er is altijd nog een later, een toekomst. De 'wapens' van Augustinus, mildheid en barmhartigheid, zijn veel krachtiger dan dreigementen of vergeldingsacties. Probeer het maar eens! Je zal de verfrissing wel voelen in het leven...

JOHAN LOONES (reageren johan.loones@skynet.be)